

4. MAI

DISKUSJONSBLAD
FOR
DET KOMMUNISTISKE
STUDENTFORBUNDET

**Støtt
Trædal**

Avslor Statens

klassekarakter

Fortsett landsmøtediskusjonene

INNHOOLD

- S.2 - Innholdsfortegnelse
- S.2 - 4. MAI, om navnet på internavisa
- S.3 - Leder: RØD VÅR
- S.5 - Landsmøtediskusjoner
  - s.5 - om direktivrett og demokratisk sentralisme
  - s.9 - jenter og sentralstyret
  - s.10 - Kritikk av nominasjonskriteriene
- S.11 - Nå kommer avisa! om eksternavisa
- S.13 - 1. MAI; en kampdag på klassekampens grunn
- S.16 - 6 teser om statens utdanningspolitikk og hva som må gjøres
- S.20 - Siste side

4. MAI

Sannsynligvis går det rundt for SIPO. Her kommer det et nytt blad, denne gangen med navnet "4.mai".

4.mai er redaksjonens navneforslag for studentforbundets interne medlemsblad. Hvorfor?

Navnet har vi fra 4.mai-bevegelsen i Kina i 1919. "4.mai-bevegelsen var en anti-imperialistisk og anti-føydal revolusjonær bevegelse...I første halvdel av 1919 møttes seierherrene fra første verdenskrig, dvs Storbritannia, Frankrike, USA, Japan, It alia og andre imperialistiske land i Paris for å dele byttet (Versailles-konferansen), og bestemte at Japan skulle overta alle de privilegiene som Tyskland hadde hatt før i Shantung-provinsen i Kina. Studentene i Peking holdt møter og demonstrasjoner 4. mai, og de var de første som viste bestemt motstand mot denne planen. Krigsherreregjeringa i nord arresterte mer enn 30 studenter i et forsøk på å undertrykke denne opposisjonen. Studentene i Peking gikk til streik i protest, og et stort antall studenter i andre deler av

landet fulgte deres eksempel. 3. juni begynte krigsherreregjeringa i nord å arrestere studenter i Peking i store antall, og innen to dager var omkring 1000 tatt i forvaring. Dette vekket enda større harme omkring i landet. Fra og med 5. juni gikk arbeiderne i Shanghai og mange andre byer til streik, og kjøpmenn på disse stedene lukket forretningene sine. Slik ble det som først var en patriotisk bevegelse som hovedsakelig besto av intellektuelle, hurtig utviklet til en nasjonal patriotisk bevegelse som omfattet proletariatet, byenes småborgerskap og borgerskapet." (Den store hvite s 61)

4.mai-bevegelsen var altså en ærerik del av studentenes historie. Studentene gikk i spissen for kampen mot de imperialistiske maktens ny-opdeling av Kina under Versailles-konferansen i 1919. Den bevegelsen studentene startet, fikk oppløtning fra arbeiderklassen og andre undertrykte klasser.

"I forreste rekke i '4.mai-bevegelsen' sto studentene - glødenne av heroisme, sier Mao (artikkelen 4.mai-bevegelsen - mai -39) Derfor er 4.mai erklært som "den kinesiske ungdommens dag".

Er "4.mai" et bra forslag for navnet på internavisa? Kritikk og andre forslag kan sendes til studentutvalget v/Rød Ungdom sentralt. Redaksjonen

LEDER: RØD VÅR

Det løser - landsmøtebevegelsen er alt blitt en bevegelse som skal bringe studentene i ml-bevegelsen et langt skritt framover. Omdanninga, interessekampen, kvinnekampen er ved siden av nomineringsprosessen blant de viktigste sakene som har blitt diskutert. På grunnlag av disse diskusjonene, fire regionale konferanser om vår linje i kampen mot statens utdanningspolitikk, kvinnekonferanser og andre tiltak skal landsmøtet utvilsomt være i stand til å stake opp ei generallinje for arbeidet. Mye er gjort allerede for å gi det nye studentforbundet en god start!

Å stifte et studentforbund gir aleine ingen rød vår. Fra midten av februar må den eksterne kampen stilles i sentrum. Vilke oppgaver er det da som først og fremst må løses?

I.mai den første samlede oppgave for det som skal bli et studentforbund i løpet av våren. For de høyere lærerstedene betyr det å utvikle politikk og paroler for toget å føre en diskusjon på vordan staten angriper oss, vilke kampsaker student-jentene skal reise etter Kvinnefrontens landsmøte, vilke krav til idrettsaktiviteter det er rettferdig å reise for å nevne noen av de viktigste sakene. Det betyr å bygge på en enhet og kjempe for en breiere enhet i antimerialistiske kampsaker for å styrke den proletariske internasjonalsmen og støtten til verdens kjempende folk. Og det betyr ikke minst å vinne støtte for arbeiderklassens krav i tariffoppgjøret, styrke kampen mot matmomsen ol. Et spesielt trekk ved årets I.mai ser ut til å bli oppgjøret med de verste høyreopportunistiske ideene i SV-ledelsen. Liksom det å samle den mest aktive delen av enhetsfronten bak progressive paroler er strategisk viktig I.mai, er kampen mot denne ødeleggende opportunisten av strategisk betydning. Så raskt som mulig etter landsmøtediskusjonene skal alle laga diskutere I.mai. Siste frist 3. mars. I.mai stilles som den viktigste oppgave for det som skal bli studentforbundet. i mars og april.

Hva betyr dette - i praksis?

Det vil være to typer lag.

I. Laget har ei rekke viktige saker, men som klart underordnes I.mai. Eks. miljøarbeid, kvinnefronten. Verken hele styret eller alle medlemmene skal ha I.mai som sin viktigste oppgave og slippe disse andre sakene. Styret, og laget må diskutere I.mai. Alle lagetts medlemmer bør få oppgaver ut fra sine forutsetninger ifm. I.mai. Eks. jentene i kvinnefronten disk. vilke I-maiparoler kvinnefronten bør kjempe for, om fronten skal slutte seg til toget osv., legsmedl. diskuterer I.mai med klassekamerater og folk i fagutvalg tar saka opp på almannamøter osv. Flere kamerater, bl.a. styrekamerater, bør få I.mai som sin viktigste oppgave hele tida og lede standsvirkosmhet, lage propaganda skriftlig, og ikke minst sikre ei brei I.maikomite.

II. Et lag som f.eks. må bruke hovedtyngden av arbeidskrafta på å bekjempe budsjettinnstramminger gjennom propaganda og aksjoner med massetilslutning. Her må kanskje hele laget diskutere denne viktige saka for å kunne propagandere den i fronter, på g faget osv. Laget må sikre et minimum på I.mai. Det er lagsdiskusjoner, en I.maiansvarlig og i tida før påska bør denne ansvarlige legge forholda tilrette for en skikkelig I.maimobilisering i tida etter påske. I en viss grad tjener den kampen som laget står i,

4 - leder

mararbeidet. Men det er like feil å tro at det erstatte I-mai-arbeidet som å legge ned all annen kamp til fordel for I.mai.

Interessekampen

Det er først og fremst kamper mot statens politikk som kan bli still som den viktigste oppgava i noen lag. Budsjettinnstramminger på mer enn 30million kroner i høyere utdanningssektoren rammer lærere og studenter hardt. Ledige stillinger besettes ikke med nye folk, nye stillinger opprettes ikke. Mye tyder på at innstrammingerne er en forsmak på høstens statsbudsjett, - det stiller denne kampen i et særlig viktig lys. Dette kommer vi grundigere tilbake til i eksternavisa og internavisa vår.

Reglementsforslaget er venta å skjerpe den nye lærerutdanningslova mht. de korporative maktorganene i de pedagogiske høyskolenes myndighet.

Sosialscoleutdanninga angripes igjen ved framstøt mot bl.a. Beds Distrikthøyskole (som ifjor), framstøt i form av en sjukepleier- og sosialskole på Sørlandet osv.

Universitetene rammes spesielt av ny cand.magordning, forsøk på å legge opp til et kjernegrunnfag i å undervisningsfagax.

I Trondheim har den nye strukturkomiteen lagt fram et reaksjonært forslag på organiseringa av det nye universitetet i Trondheim.

Og på toppen av dette legger (muligens forsinka avnt. ei utredning om Nord-Norge) Brattelig fram ei ny innstilling av utdanninga som rapporteres å være temmelig jævlig.

Dette antakelig ila. vårsemesteret.

Styrene må overalt sikre at det blir tatt opp diskusjon om disse sakene, særlig de lokale sakene, i laga. Vi oppfordrer laga til å diskutere på lagsmøte, men forøvrig i alle fall bruke internavisa og frivillige seminarer, pauser osv. til å ta opp disse sakene.

Der det er mulig å reise massene til kamp i vårsemesteret mot sårne framstøt, må dette vurderes som ei hovedoppgave for laget.

Bruk frontmaterialet som er sendt til delegatene i NSU, FR osv. Studer artikkel i internavisa. Snakk med delegaten som var på den regionale interessekampkonferansen i januar.

Våren bør minimum være en forberedelse til masseaksjoner i høst. Det betyr propaganda, diskusjon på lokale saker med massene og studier av de spesielle lokale motsigelsene.

Sommerleirene

Minimum alle medlemmene, og så mange masser som mulig, bør på sommerleirene om også høsten skal bli rød. Det betyr bl.a. lagsdiskusjoner i april om effekten i mobiliseringa skal bli bra like etter I.mai: Et skikkelig diskusjonsopplegg kommer seinest i aprilnummeret av internavisa.

HUSK:

Vårt mål er å omdanne organisasjonen. Allerede er det mange variasjoner i arbeidsevnen til medlemmene, og erfaringene medlemmene har fra tidligere arbeid. Det stiller spesielt krav til styrene i forberedelsen av lagsdiskusjoner og tiltaka som møtene munner ut i. Både de mest aktive og de som av ulike grunner har begrensa kapasitet, skal ha oppgaver og delta i diskusjonene.

Dette betyr mye både for å styrke ledelsen i organisasjonen og for å kunne trekke mange nye folk inn som medlemmer og å utnytte de mulighetene medlemmene har i dag for å fullt.

Om direktivrett & dem. sentr.

Enhet om demokratisk sentralisme

Landsmøtediskusjonene kan oppsummere at hele organisasjonen står samlet om at organisasjonsprinsippet for studentfrobundet skal være demokratisk sentralisme. Bare noen enkeltmedlemmer har reist motsigelser på dette spørsmålet, og alle steder er motsigelsene løst gjennom diskusjoner, slik at organisasjonen står enhetlig på demokratiske sentralismen som prinsipp for organiseringa.

Tillempinga av demokratisk sentralisme i en masseorganisasjon har vært diskutert mye. En motsigelse som har vært reist, gjelder direktivretten. Et lag har foreslått at det ikke skal være rett til å gi direktiver overfor enkeltmedlemmer, men bare overfor "lavere organer". Jeg mener dette forslaget i virkeligheten bryter med prinsippene for demokratisk sentralisme.

Mao har oppsummert prinsippene for demokratisk sentralisme slik

- 1) individet er underordnet organisasjonen
- 2) mindretallet er underordnet flertallet
- 3) de lavere nivå er underordnet de høyere
- 4) alle medlemmene er underordnet sentralkomiteen (Skrifter i utvalg s 110)

At mindretallet er underordnet flertallet, er vel alle enige om. Et vedtak som gjøres av flertallet i et lag, eller flertallet på f.eks. et landsmøte, innebærer at også mindretallet er bundet av vedtaket. Det kan ikke være slik at et mindretall lar være å handle i samsvar med hva flertallet bestemmer - mindretallet står ikke "fritt" overfor flertallsvedtak, men må følge flertallsvedtakene. Ellers kunne enhver minoritet stå i veien for organisasjonens enhet og kampkraft.

Individet er underordnet kollektivet.

Demokratisk sentralisme innebærer også at individet er underordnet organisasjonen, og enkeltmedlemmene er underordnet sentralkomiteen (-styret). Individet må følge de vedtaka organisasjonen gjør, enten det dreier seg om vedtak som gjøres i et lokallag eller vedtak fra et ledende organ - f.eks. et sentralstyre - som er valgt for å lede hele organisasjonens, og dermed alle medlemmenes arbeid.

H vordan skulle det gå om enkeltmedlemmene satte seg sjøl over kollektivet? Om et medlem lot sine private ideer og lyster bestemme hvordan han/hun skulle opptre politisk? Da ville vi ikke være en organisasjon, men en tilfeldig samling individer som kunne føre ut politikk i hver vår retning. Da kunne et medlem i Studenttinget f.eks. foreslå Låneparoller som gikk stikk i strid med organisasjonens, eller et medlem i et fagvalg lansere parolegrunnlag for 1. mai som brøt med parolene hele organisasjonen sto på.

En organisasjon som skal handle enhetlig og bli en politisk kraft må bety at enkeltmedlemmene underordner seg kollektivet, ikke at individet setter seg sjøl over kollektivet.

6 — Landsmøtet

Hva er et direktiv?

Et direktiv er et vedtak av en spesiell type. Det innebærer at organisasjonen - lagene og enkeltmedlemmene - har plikt til å handle på en spesiell måte i en politisk sak. Vanligvis er ikke vedtak av denne karakter. Vi skal sjølsagt alltid tilstrebe å følge vedtak. Men et direktiv er et vedtak som skal følges.

Dette betyr at direktiv benyttes i politiske situasjoner der det er av overordentlig stor politisk betydning at organisasjonen, laga og medlemmene utfører en oppgave.

Et eksempel kan kanskje illustrere dette. Vi har vedtak på å støtte Rød Front-styrene i Studentersamfunnene, og dette betyr sjølsagt at medlemmene oppfordres til å gå på møtene til Rød Front, støtte Rød Fronten i valg osv. Men vi bruker vanligvis ikke direktiv på at medlemmene skal gå i Studentersamfunnene.

Men når det oppstår en situasjon der det er av største politiske viktighet at alle medlemmene går på et møte, kunne det tenkes at vi ville bruke et direktiv om å gå. I høst vant DKSF i Studentersamfunnet i Trondheim med 14 stemmer over Rød Fronten. I en slik situasjon ville det sjølsagt være av stor viktighet at alle medlemmene var tilstede. Skulle vi la de reaksjonære vinne i valget fordi det var "frivillig" for enkeltmedlemmer å støtte opp om Rød Fronten?

Direktivretten er ikke retta mot medlemmene

Forslagsstillerne som ville at direktiv bare kan brukes overfor lavere organer, ikke overfor enkeltmedlemmer, karakteriserer et direktiv som "et teknisk hjelpemiddel" og som "siste ord i en politisk diskusjon". Jeg mener at dette betyr at de ser på direktiver som et middel en ledelse kan bruke for å "trumfe" igjennom vedtak overfor motvillige medlemmer.

Men begrunnelsen for direktivretten ligger i at den er en del av organisasjonsprinsippet om demokratisk sentralisme. Den innebærer at en ledelse (eller for den saks skyld et medlemsmøte) kan sikre høyeste grad av enhetlig opptreden i en viktig politisk sak. Slik kan direktivretten sikre viktige politiske seire fordi den mobiliserer organisasjonens kampkraft maksimalt. Direktivretten er derfor ikke et middel "mot medlemmene", men for at organisasjonens samlede styrke kan utnyttes.

Om "frivillighetsprinsippet"

Vi er for at medlemmer skal mobiliseres politisk, ikke at de skal "beordres". "Ingen disiplin er så jernhard som den frivillige", sier Stalin. Direktiver bør alltid diskuteres, og det bør gis en politisk begrunnelse for direktiver. "Lag som mener direktiv og vedtak er feilaktige, bør klage og kreve forklaring", står det i vedtektene (§12).

Men vi er ikke for noe slag "frivillighetsprinsipp" som stiller enkeltmedlemmer "fritt" i å følge direktiver eller ikke. Det ville være et "frivillighetsprinsipp" som undergraver sentralismen og kampevnen. Det er frivillig å være medlem av Rød Ungdom (eller studentforbundet), men det kan ikke på samme måte være frivillig å rette seg etter vedtak. Et "frivillighetsprinsipp" som nyttes til å begrunne å la være å delta i viktige politiske kamper ville virke reaksjonært.

Vil et sentralstyre eller et storlagsstyre misbruke direktivretten og innføre krigskommunisme?

Bare utopister kan sende ut garantier på forhånd mot at feil vil oppstå. Men om nominasjonene og valgene sikrer framskredne kamerater til styrene på alle plan, er vi kommet et godt stykke på vei. Da vil vi få ledelser som har forstått omdanninga og greier å forene kamporganisasjonen med masseorganisasjonen.

I en masseorganisasjon vil ikke direktiver bli brukt på samme måte som i et parti. Idag er det slik i Oslo at når AKP og RU oppfordrer alle medlemmer og sympatisører å delta i en demonstrasjon i annonser i dagspressen, innebærer det direktiv for medlemmene av AKP, men "sterk oppfordring" for medlemmene i RU. Mange lag i RU har ikke brukt direktiver på lenge, og det kan godt være at vi stort sett vil løse kampoppgavene bra nok uten å gjøre bruk av direktiver. Men i skjerp situasjoner kan direktiver være avgjørende for at vi vinner fram med politikken.

Sett at fraksjonister truer med å overta et storlag. Det er flertall i laget for ei riktig linje, men fraksjonistene forbereder seg i stillhet, og bare et direktiv kan sikre at alle medlemmene møt er fram og avverger kuppet.

Eller sett at Staten truer med å forby ml-bevegelsen. (Idag har avisene skrevet om at AKP driver "illegal" virksomhet i forsvaret, og dagsnytt har påstått det samme.) Et direktiv kan sette fart i baktunge lag og bidra til at hele organisasjonens kampkraft kastes inn for å stoppe et slikt fascifiseringstiltak.

Om demokrati i organisasjonen

Vi må absolutt ha demokrati innad i organisasjonen. Hvordan skal ellers alle medlemmenes gode ideer, erfaringer og meninger om den riktige politikken komme fram? Hundrevis av hoder er i stand til å gjøre mer korrekte analyser, oppsummere erfaringene bedre, stille kampoppgavene mere konkret og riktig enn en liten hjernetrust "på toppen". Demokratiet sikrer at medlemmenes initiativer får blomstre fullt ut.

Demokratiet sikrer at motsigelser kommer fram og at vi kan diskutere oss fram til bevisst enhet. Derfor styrker demokratiet kampkraften og setter organisasjonen i stand til å tjene massenes interesser bedre.

Vi må ikke se på demokratiet som metoden for å sikre at enkeltmedlemmenes private interesser oppfylles. Under proletarietets diktatur har vi demokrati for det arbeidende folket for at massenes interesser skal oppfylles. Men i en revolusjonær organisasjon har vi demokrati for at organisasjonen best mulig skal slåss for massenes interesser, ikke for at medlemmenes private behov skal dekkes. Organisasjonen må underordne seg interessene til det arbeidende folket utafor organisasjonen.

Dette må sjølsagt ikke forstås slik at medlemmene skal være en slags "maskiner" uten personlige behov og interesser. Medlemmene er også en del av massene, og vi må alltid ha en arbeidsstil som gjør at vi kan leve massenes liv, ta eksamen som andre, ha et skikkelig forhold til familien osv. Men det er en motsigelse mellom individet og kollektivet som vi ikke må undervurdere.

Forslaget om å ikke ha direktivrett overfor enkeltmedlemmer berører også dette punktet. Direktivretten er en del av organisasjonsprinsippet som skal sikre at organisasjonen virkelig kan tjene folket, og derfor blir hensynet til kampevnen stilt over hensynet til enkeltmedlemmenes private behov. Anderledes kan det heller ikke være, om organisasjonen skal bli et brukbart redskap i massenes kamper.

Demokratiet i organisasjonen har vi for å styrke denne kampevnen, og derfor har vi også sentralisme i organisasjonen. Demokratiet skal også tjene sentralismen, ved å skape bevisst, forstått og enhetlig handling i kampene vi må føre.

Om sentralismen

Sentralismen sikrer demokratiet. Den gjør at motsigelser kan bli diskutert i hele organisasjonen, at oppsummeringer kan sikres fra alle laga. Uten sentralisme er vi ikke i stand til å fatte demokratiske avgjørelser for hele organisasjonen.

Men sentralisme er først og fremst viktig for at organisasjonen kan slå som en knyttneve i kampen. "Kommunistpartiet trenger ikke bare demokratiet, men i enda høyere grad sentralisme", sier Mao (Den store hvite s 161).

Sentralismen betyr blant annet at hele organisasjonen (og dermed alle medlemmene) er underordnet sentralstyret. Sentralstyret kan fatte vedtak og direktiver som gjelder for hele organisasjonen. Men sentralstyret må alltid holde seg innefor "den ramma som program, vedtekter og landsmøtets vedtak setter". (Vedtektens §9) Samtidig skal "ledende organer... oppmuntre medlemmene til å overvåke og kritisere ledende organer." (§5)

Vi er ikke for byråkratisk sentralisme, der ei lita gruppe folk med posisjoner kan fatte vedtak i hytt og vær, uavhengig av demokratiske diskusjoner og kritikk fra medlemmene. Men vi trenger en ledelse, valgt etter kadervurderinger og demokratiske rådslagninger, som kan lede hele organisasjonens arbeid.

Sentralismen innebærer også at lavere organer er underordnet de høyere. Organisasjonens høyeste organ er landsmøtet. Sentralstyret velges av landsmøtet og må lede organisasjonen i samsvar med landsmøtets vedtak. Høyere organer er overordnet de lavere i pakt med prinsippet om at helheten er overordnet delen.

At landsmøtet er det høyeste organet i organisasjonen, innebærer blant annet at delegater ikke kan møte på landsmøtet med bundne mandater. Landsmøtedelegatene bør sjølsagt være godt forberedt med grundige diskusjoner i grunnorganisasjonene. Men det er landsmøtet - kollektivet av delegater - som utgjør det høyeste organet. Bundne mandater ville bety at grunnorganisasjoner stilte seg over landsmøtet.

Til slutt

Jeg har i denne artikkelen tatt opp endel av prinsippene i demokratisk sentralisme. Historiske erfaringer har vist at uten dette organisasjonsprinsippet duger ikke organisasjonen som et skikkelig redskap i klassekampen. Det er derfor viktig at vi ikke vakler på prinsippene. Å oppgi direktivretten betyr i virkeligheten en slik vakling, fordi det åpner for at enkeltmedlemmer kan stille seg over hele organisasjonen.

Og hvordan har forslagsstillerne tenkt seg at det kan gis direktiver til "lavere organer" uten at det også gis til enkeltmedlemmer? Lavere organer består jo av et kollektiv av enkeltmedlemmer. I praksis kunne et slikt forslag lett føre til at det kollektive ansvaret for å utføre politikken ble oppløst, og at styremedlemmene fikk eneansvaret for å utføre et direktiv.

Men forslaget uttrykker også noe bra. Det tar utgangspunkt i at en masseorganisasjon - en "omdanna" kommunistisk organisasjon - ikke skal fungere på samme måte som et kommunistisk parti. Det reiser spørsmålet om hvordan demokratisk sentralisme skal tillempes i en masseorganisasjon. Dette er et spørsmål det er viktig at hele organisasjonen diskuterer. Men det er samtidig vi viktig at vi ikke gir slipp på prinsippene når vi tillempes prinsippene. e.

Jenter & Sentralstyret

Vil vi ha jenter med i det nye sentralstyret? Vil vi ha 50% jenter med? Har vi så mange ledende jenter? Passer nominasjonskriteriene for vurdering av jenter eller må vi ha særegne kriterier?

Alle vil såklart svare "ja" til det første spørsmålet, men undres om vi har noen som er 'gode' nok til å sitte der. Oppsummeringer fra et lag i Oslo viser at det er mer usikkerhet på de andre spørsmålene. Det er viktig å slå fast med en gang:

Kriteriene må være de samme for å vurdere gutter og jenter til ledelsen i en kommunistisk organisasjon. Ellers er kriteriene dårlige. Kader av begge kjønn må ha de samme kvalifikasjonene.

Men slik er ikke staa i dag. En del av de egenskapene gutta har, har ikke jentene, og omvendt. Dette må rettes på.

Brennpunktet i denne diskusjonen ligger i hva vi mener med å "være ledende". Eks: En gutt som fyller de to første kriteriene relativt bra, sjølstendighet og lojalitet overfor m-l-m, men er tydelig svak på masselinja og forhold til kvinnekampen, blir sannsynligvis nominert. Ei jente som er framme skreden på de to siste, men ikke fyller helt kravet om teoretisk skolering og sjølstendighet, blir betraktet som "ikke ledende nok" og derfor ikke nominert.

Vi mener at dette er uttrykk for at en tendens skjuler en annen: Tendensen som gir seg uttrykk i ønske om et sterkest mulig styre, skjuler den tendensen vi har til å undervurdere (ikke vurdere?) jentenes særegne egenskaper.

Kamerater! Dette er en feilaktig linje! Jentenes erfaringer/egenskaper er jevn gode med guttas og nødvendig i det kollektivet som

skal lede studentforbundet. Vi må legge vekt på de tingene jenter ofte er eksponent for: Bedre funksjon på grunnplanet, evnen til å lytte/forstå og evnen til å føre demokratiske diskusjoner.

Ta for eks. KVINNEFRONTEN! En bred aktiv front som stadig rekrutterer nye jenter. Det er ml-jentene som har gått i spissen og utviklet politikken på kvinnesak. Dette er å være ledende. Det er også et uttrykk for sjølstendighet. Sjølstendighet må vurderes i forhold til de oppgaver kaderen har hatt. - jentenes oppgaver har i de fleste tilfeller vært kvinnesak.

Når vi nå skal velge en ledelse blir det viktig å stille oss sjøl en del spørsmål. Hvilken type ledelse vil vi ha? Hvilke egenskaper skal kollektivet bestå av? Jeg mener vi trenger jenter som kan utvikle kvinnesak internt, ta kampen opp og drive fram gutta. Samtidig er det en forutsetning at jentene sjøl blir fostret på andre områder. Vi trenger jenter som har erfaring fra andre områder. Vi trenger gutter som i praksis har grep om kvinnekamp. Disse kvaliteter bør sentralstyret ha, med henblikk på gjensidig fostring. Dette vil styrke sentralstyret.

U ni versitetet i Oslo har satt som kampo ppgave å nominere 50-50. Vi oppfordrer andre til å gjøre det samme.

**NOMINERINGSARBEID ER KVINNEKAMP!
FRAM FOR ET STERKT STU DENTFOR-
BUNDSSTYRE!**

Kamerater ved UiO

10 — Landsmøtet

Kriteriene

Kritikk på nominasjonskriteriene.

Noen kamerater mener at kriterium 1 (om lojalitet), slik det er formulert, legger opp til å mistenkliggjøre folk som har stått på ei gær'n linje innad. De mener vi setter likhetstegn mellom det å stå på ei gær'n linje innad, og illojalitet.

Nominasjonskomiteen vil ta sjølkritikk på kriterie 1, fordi det er formulert så uklart at det kan misforstås. Det ville fungere meget reaksjonært om en forveksla diskusjon målretta på enhet innad med illojalitet.

Forslaget til vedtekter slår tvert om fast at det er fraksjonisme å undertrykke uenighet innad. Det hindrer oss i å utvikle en slagkraftig politikk.

Spørsmålet om et medlem greip kjerna i og innholdet i ultravenstres politikk, går på politisk nivå og sjølstendighet, ikke på lojalitet. Disse to punktene må ses i forhold til hverandre og knyttes sammen når en kadervurderer kamerater, og en må skille mellom politisk nivå og illojalitet. Punktet om lojalitet er ment å avgrense mot splittelsesmakere og banditter.

En konkretisering av illojalitet vil gå på:

- propagandere uenighet i ml-erenes linje innad, samtidig som en bevisst unnlater å ta opp diskusjonen på møter innad, overfor ledende organer o.l.
- føre fram linjer eller syn utad som en veit er i strid med ml-bevegelsens linje eller kan skade ml-bevegelsen.

-opprette forbindelser med grupper eller enkeltpersoner utad som en veit står i motsetning til ml-bevegelsen, for å alliere seg med dem mot vår linje, gi interne opplysninger til dem osv.

-opprette egne grupper innafør ml-bevegelsen som kjemper mot ml-bevegelsens linje.

Nominasjonskomiteen mener vi har vært oppmerksomme på motsigelsen mellom 'diskusjon målretta på enhet' og 'illojalitet'. Vi har vært oppmerksomme på å ikke få inn bare "etterdiltere" når vi utforma kriteriene som helhet. Kriterium 2 - om sjølstendighet og politisk nivå - legger blant annet vekt på prinsippet om å gå mot strømmen.

Nomineringene i laga eller behandlingen i nominasjonskomiteen til nå har ikke vært prega av at kamerater som f.eks. slåss mot studentforbund i et helt år faller utenfor pga. illojalitet. Her må en heller leite etter ideologiske feil, feil som knytter seg til politisk nivå, sjølsagt målt i forhold til det å jobbe i et sentralstyre.

Nomineringene har til nå gått meget bra i laga. Oslo Universitet har f.eks. nominert ca 30% av laget. Skjerp kampen for å få fram ALLE DE BRA JENTENE VI VEIT KAN GJØRE EN BRA JOBB I SENTRALSTYRET. Fortsett diskusjonene om kriteriene - de kommer til å bli retningsgivende for valg til ledende organer i tida som kommer.

Nomkom/Oslo

NÅ KOMMER AVISA !

11

Den nye landsomfattende kommunistiske studentavisa kommer ikke av seg sjøl - vi håper denne artikkelen kan være til hjelp.

BETYDNINGA AV EI LANDSOMFATTENDE AVIS.

Avisa vil bli studentforbundets ansikt utad, den vil kunne spre vår politikk på alle høyere læresteder og slik være et kjempe-skrutt framover i forhold til den spredte og relativt sjeldne kommunistiske propaganda som idag retter seg til studentene. Hva har ikke Klassekampen betydd for den progressive bevegelsens utvikling som helhet? Studentavisa kan få en liknende betydning for ei videre utvikling mot venstre på de høyere lærestedene.

AVISA SOM KOLLEKTIV PROPAGANDIST, AGITATOR OG ORGANISATOR.

Lenin skreiv i sin tid om "Iskra"s betydning som ladsomfattende avis - "Avisen er ikke bare en kollektiv propagandist og en kollektiv agitator, men også en kollektiv organisator".

Vi har i studentforbunddiskusjone understreka at vi har mangla en enhetlig kommunistisk politikk på de høyere lærestedene. Flere læresteder har hatt ulike politiske linjer på samme sak, noen læresteder har helt mangla politikk på enkelte områder. Statens splitt og hersk-taktikk har utviltsomt gitt seg utslag også på vår politikk; lærerskoler mot universitetene, DH mot sosialskolene og lærerskolene osv.

Derfor ~~vi~~ oppretter vi et sterkt studentforbund med en kommunistisk ledelse som oppsummerer og utvikler en enhetslig politikk for alle høyere læresteder. Avisa kan fungere som propagandist og agitator gjennom å føre ut den enhetlige politikken som ledelsen oppsummerer, ved å vise til framskredne erfaringer og eksempler, ved å ta opp dagsaktuelle og historiske saker og plassere dem inn i en sammenheng ved å bruke den kommunistiske teorien.

Avisa kan framfor alt fungere som en kollektiv organisator ved å slå tilbake statens splitt og hersk-taktikk, ved å ta opp og løse de motsigelser som eksisterer både innafor og utafor ml-bevegelsen på de høyere lærestedene, ved å utvikle en enhetlig politikk rundt en enhetlig ledeåse og rundt et kollektivt organ. Avisa kan på så sett være et sammenbindende og utviklende ledd i å utforme en knyttneve ut av de 40 høyere lærestedene i landet.

Hyordan står det til med den kommunistiske propagandaen på de høyere læresteder idag? Den er ikke godt utbygd. KK er ikke og skal aldri være noen studentavis (RG heller ikke). Lokalaviser kommer regelmessig ut bare i Oslo (oppbrudd) og noen få andre steder.

La oss slå fast: massene trenger kommunistisk propaganda. Videre: vi må styrke vår propaganda: Hvordan skal vi kunne nå sosialismen og kommunismen om vi ikke propaganderer den, hvordan skal vi slå tilbake statens rasjonaliseringsframstøt om vi ikke fører ut vår politikk? Vi kan ikke la Aftenposten og VGs studenthets være massenes våpen.

Kamerater, vi må styrke den kommunistiske propagandaen på alle plan. Også de vi ikke er i personlig kontakt med må få kjenne til vår politikk. La det sprette opp lokalaviser overalt - og la landsavisa virkelig nå ut til alle studenter!

HVA SLAGS AVIS?

Forslaget til plattform for studentforbundet streker opp vårt strategiske mål som er å vinne hovedtyngden av studentene for den sosialistiske revolusjon. Det har foregått en klar venstredreining i studentmassen de seinere åra, men det er likeså klart at hovedtyngden ikke er blitt bevisst revolusjonære. Vi trenger en skikkelig analyse av studentenes politiske nivå på de ulike lærestedene. Vi har prøvd å tredele massene utfra våre erfaringer: En framskreden del som er aktive, bevisst revolusjonære - en mellomliggende som er mer el-

ler mindre aktive, som kaaaer seg vakt sosialister eller marxister - og en tilbakeliggende del som besta' ar av politisk inaktive folk som kan ta progressive enkeltstandpunkter (EEC, Vietnam, Chile o.l)

Med dette som utgangspunkt pa' vi stille sporsmalet om hvilken avis vi trenger na', hva slags folk skal de henvende seg til, hva slags innhold ber den ha?

Vi kan tenke oss to losninger. Den ene er a henvende seg til venstresida, dvs. prve a "treffe" terrenget mellom oss og SV for a trekke flest mulig over til oss. Mao. et eksklusivt organ for ytterste venstre.

Den andre er a bruke uttrykket a "tenke i samsvar med flertallet" - a ta utgangspunkt i flertallet av studentenes subjektive og objektive behov, interesser og politiske nivaa.

Vi i red. vil folge den andre "linja" - ta utgangspunkt i massenes nivaa. Avisa skal ikke bli et kommunistisk Kontrast men et studentblad der alle kan finne saker til lempa deres eget nivaa. Vi ma ha ei avis som er framskredne for hver "del" av massene - gi alle ei avis som utvikler en. Mao. politiske argumenter og analyser som setter kommunistene istand til a mobilisere flertallet av studentene til kamp mot statens utdanningspolitikk og na' vaert strategiske maal, den sosialistiske revolusjon og kommunismen. Avisa skal bli en skoleringsfaktor de reaksjonere skal fa kalde fotter av a se! La oss ga over til a eksemplisere dette.

NOEN IDEER FRA OSS.

Vi ha'per disse fa' ideene kan fa' hundre blomster til a blomstre - slik at vi overflommes av reaksjoner baade pa' forholdet mellom innhold beregnet pa' den tilbake-liggende delen og innhold beregnet pa' den framskredne delen av massene (hvordan er forholdet pa' ditt sted?) og pa' konkrete ideer pa' sjolve innholdet i artikler.

* norske studentef i norsk klasse-kamp. konfrontasjon mellom mot dag i 20-ara og suf(m-1)stud i 60-70-ara. likheter og ulikheter i politikk, ideologi og omfang.

* en serie artikler under rubrikken: et la'rested i kamp. hvordan har utviklinga vaert pa' stedet, hvilke kamper sta'r en oppe i na', hva er kommunistenes politikk pa' stedet.

* studentbevegelser i andre land - forholdet til arbeiderbevegelsen. Frankrike mai-68, thailand nov.73 - studentoppror eller massebevegelse mot veggen-intervjuer. bjartmar gjerde(?) konfronteres med den kommunistiske og progressive studentbevegelsen.

* miljoeforeninga va'r: fra "fylleslag" til va' "rodt ekspansivt miljo".

* sunn og naeringsrik mat i studentenskipnadens katiner - og fram for alt - billig(!?)

Kom med flere ideer!
NA'!

FORUTSETNINGER.

Ei slik gedigen avis kan ikke lages og selges av en gjeng Blindern/Oslostunder. Hvordan ville avis da se ut, hvor mange ville lese den? Nei, en forutsetning for at den skal na' mange er sjolsagt at mange selger den og at mange aviser blir solgt. Hvert enkelt medlem ma se denne avis som sin avis, og sorge for at den ikke blir et stykke eksklusivt papir for "seg og sine". Det ma bli ei kampoppgave a selge avisa, baade for laga og hvert medlem. Oppgave en: diskuter dere fram til en salgskvot for foerste nummer - seinere bo'r dere oppsummere salget og stille nye ma'lettinger. Dette er sjolsagt av avgjorende viktighet for redaksjonen for hvor stort opplaget skal vaere.

Men dette er ikke nok! Folk lar seg ikke lure - om ikke avisa "holder ma'l" vil ingen finne pa' a kjoepe den. Sagt med andre ord - det er opptil hvert enkelt lag og medlem a vaere aktiv, ta oppavisa, kritisere den pa' godt og ondt og foere denne kritikken videre til redaksjonen. Om alle medlemmer gikk rundt som Gallupptere ville ikke vaere redaksjonens umiddelbare inntrykk, men hele forbundets klokt og vitenskap sta' bak utviklinga av avisa. Da ma den bli bra!

Men heller ikke dette er nok! Det er videre opp til medlemmene (og

forts. side 20....

på klassekampens grunn

1. mai er en dag arbeiderklassen og dens allierte skal vise sin styrke og markere de kortsiktige og langsiktige krava de kjemper for hele året. Denne dagen viser ikke minst enheten og samholdet mot klassefienden. Parolen har som regel vært - denne dagen skal vi dominere gatene - med våre krav!

Som regel - fordi de sosialdemokratiske lederne til tider har lykket med å gjøre denne dagen til en festdag med bl.a. politiske paroler som i praksis var i strid med arbeiderklassens interesser. Oppsluttinga om disse toga blei mindre, hornmusikken fikk dominere.

Rød Arbeiderfront i slutten av 60-åra stilte igjen et tog på klassekampens grunn. Toget stilte hovedparoler mot monopolkapitalen og imperialismen, for enhet i det arbeidende folkets rekke. Folk som ikke hadde gått i 1. mai tog på løge, eller som aldri hadde gått i

gatene 1. mai, blei trukket med gjennom demokratiske diskusjoner om hvilke paroler vi skulle ha med. RAF fikk sin demokratiske karakter bl.a. gjennom de ulike seksjonene, kvinne-, utdanning, ungdom-, antiimperialistisk-, idrett-, soldat-, kulturseksjoner for å nevne noen. Folk langt utafor ml-bevegelsen var med i parolediskusjonene, og med i å male transparenter og gå bak dem i toget.

Rød Arbeiderfront vokste raskt i mengde og geografisk og politisk bredde. I 1972 var det det definitivt største 1. mai arrangementet i landet! I bl.a. Oslo større enn DNA/Samorgtoget og NKP/SF toget tilsammen med over 8.000 deltakere!

Rød Arbeiderfront stilte parolene mot klassefienden og levna aldri tvil om hvor høyresosialdemokratene sto. Noen plasser gikk ml'erne sammen med andre progressive i andre arrangementer, men gikk ikke i noe kompromiss med høyresosialdemokratiet.

Tvert om

1. mai har vært et av våre beste våpen mot LO/AP-toppenes innflytelse!

ENHET - PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN!

Ifjor fikk enheten på venstresida et gjennombrudd 1. mai. Rundt i landet markerte Faglig 1. mai Front det arbeidende folkets voksende slagkraft. Enheten, demokratiet i toget, krav som gikk mot bl.a. DNA/LO-toppene på alle viktige spørsmål, fikk kjempeoppslutning. Togene markerte alle de viktigste dagskrava vi har fått kjempa igjennom eller fortsatt må kjempe for - et år seinere. Sendtrakt i toget sto parolen om å styrke fagbevegelsens slagkraft, mors, kvinnefrigjøring og EEC. På Youngstorget var Bratteli foreløpig tvunget til å bedyre at EEC-planene foreløpig var skrinlagt. Men var det anti-EECParolene i samorgtoget som tvang han til det? Nei, det var anti-EECKampen, oppslutninga om anti-EEC parolene og alle de andre kampkrava som blei stilt i Faglig 1. mai Front togene over hele landet. Året før hadde den samme Bratteli preika om samarbeid i EEC-felleskapet, til tross for at bl.a. ANK markerte sin EEC-motstand i Samorgtoget. Oppslutninga om dette toget tok Trygve til inntekt for seg og sin politikk!

Oppslutninga om Faglig 1. mai Front ifjor tvang DNA/LO-toppene til ny vri i år. Enten bli stående med buksa heilt nede, med bare messing i toget. Eller gi et lite kompromiss til SV som ~~ix~~ kunne splitte venstresidas enhet. Det siste blei sjølsagt valgt, og kan komme til å lykkes. I Oslo har Rolf Dahl (NKP) forhandla med DNA/LO toppene og blitt enig med dem om et ~~ix~~ enhetstog! (Se grundig redegjørelse KK nr.5 -74. Liknende framstøt fra DNA/LO toppene er i gang andre steder i landet, antakelig vil den konkrete taktikken vekse fra sted til sted.

De klassesamarbeidslinja fra SV-ledelsen i Oslo side er et slag mot venstresida. Den må forhindres - vi, sammen med alle de bra SV'erne og SV-sympatisørene må forhindre dette. Linja fra Rød Arbeiderfront I.mai og Faglig I.mai Front må følges opp, den har gitt resultater både I.mai og ellers i året. (Husk EEC-kampen, kapen mot momsens, utdanningspolitikken osv.)

Ikke minst blant de utdanningssøkende går det fan ikke an å komme med tilbud om tog sammen med Gjerde! I verste fall fører et snt klassesamarbeid til at mange ikke går i gatene I.mai - men sitter hjemme, mens vårt mål må være å trekke tusenvis av nye folk med.

Vi skal kjempe for enhet med mange nye progressive, i frontene, på faga, i miljøene vi går i osv. Ikke minst er det viktig å diskutere I.mai med flest mulig SV-medlemmer for på den måten å skape et press mot den vanvittige politikken ledelsen legger opp til. Trekk Sv-medlemmene aktivt med i mobiliseringa til et fag på klassekampens grunn og still mulighetene åpne for at de som i første omgang tar feil, seinere kan slutte seg til toget de også.

GÅ IGANG - RASKT!

Griner vi dagen og timen, setter igang kvikt med en offensiv for et I.maitog på klassekampens grunn, kan vi høste store seire for ei riktig linje. Det er stor motvilje ~~for~~ disse samarbeidsideene til Sv-ledelsen blant Sv-medlemmer og sympatisører. Ser ut som SP'erne ofte er mest motstandere, mens ~~vi~~ NKP'ere og AIK'ere oppfatter dette som en brukbar taktikk.

Ved å diskutere erfaringene fra EEC-kampen, matmomsen, utdanningspolitikken, distriktspolitikken, rasjonalisering, Skånlandutvalget, og opptakten til lønnsoppgjøret, midt-østen, "oljekrisa" osv, osv, kan vi overbevise folk om hvem som står på folkets og hvem som ~~står~~ på monopolenes forsvarere i fagbevegelsen og i arbeiderbevegelsen forøvrig.

Erfaringer fra de samme kampene og ikke minst tidligere I.maiarrangementer viser like klart at det er kamp mot bl.a. DNA/Lotoppene som får oppslutning, ikke "samarbeid" som utvanner kampen. Les bl.a. om NKP's samarbeidserfaringer med DNA i siste Røde Fane.

Vår styrke er ikke minst at vi går i svisen for et tog som er massenes tog, som folk sjøl bestemmer lokale paroler og ktilslutter seg en eller flere av hovedparolene. Derfor - sett igang diskusjonen om hovedparolene for toget og hvilke lokale tillempinger og spesielle lokale paroler vi skal ha med. Hvilke spesielle utdanningsparoler stiller vi med?

FRAM FOR EN RØD I.MAI!

GRIP DAGEN OG TIMEN!

Oppllegg for lagsdiskusjoner om 1.mai

0. Disk. hovedplattforma, oppllegg med seksjoner i toget.
1. Hvilken politikk for ungdom under utdanning vil vi stå fram med 1.mai? Det er foreslått ~~fra~~^{fra} paroler for høyere utdanning: Enhet studenter-arbeidere. Kamp mot budsjettnmstramninger. Kamp mot nedskjering av studietida og praksisperiodene. Gjerde splitter- enhet med distrikts-høyskolestudentene. Forsvar vår reelle medbestemmelsesrett - mot departementets diktat. Enhet studenter - lærere.
Hvordan kan disse parolene tillempes til den lokale situasjonen?
2. Vi vil gjennom en brei, demokratisk bevegelse trekke mange med i toget, bak sine særegne kampkrav ~~na~~ som ikke bryter med hovedparolene i toget. Hva slags særegne krav kan vi fremme lokalt? Idrett, kultur, velferdskrav, faglige krav, miljøkrav, særlige ~~na~~ kvinneparoler osv.
3. Forholdet til SV oa. opportunister. Hvordan kan vi trekke dem aktivt med samtidig som ikke SV-ledelsen klarer å forhale at mobiliseringa kommer igang. Vurder særlig SV-gruppa, ev. enkeltstående SV'ere på skolen, lærerstedet.
4. Organiseringa. Det må lages breie, lokale I.mai komiteer, på skolen eller ut fra forholda i samarbeid med grupper utafor ~~hvar skole~~ skolen. Hvordan kan den sammensettes? Hvem bør trekkes med? Lærere, ansatte, ulike fagnivåer, jenter fra kvinnefronten el., tillitsemnn/kvinner, fronter, interessegrupper.
Hvordan sikre at arbeidet skjer i fronten, og at fronten ikke blir et "alibi" mens ml'erne jobber på sida?
Sikre økonomiansvarlig i komiteen.
5. Prioriteringa. I.mai bør alment stilles som ei hovedoppgave for laget som helhet i mars og april. Organiseringa, diskusjonene osv. må komme igang tidlig i mars. Etter påske er det bare I I/2 uke maksimum til mobilisering. Styret må ha I.maiansvarlig som kan lede arbeidet.
Hvilke andre saker må vi ta grep om i denne tida også? Er det riktig at I.mai på vår plass er ei hovedoppgave i mars og april?
6. I.maimobiliseringa og omdanninga. De siste åra har vi hatt stor framgang i å bruke kulturen i mobiliseringa. Vi summerer opp at vi har gode masseretter, men har problemer med å bruke dem politisk.
Hvordan kan medlemmene mobilisere i sine fagmiljøer? (lister, systematiske diskusjoner med tvilere osv.)
Hva kan laget klare av I.mai fester, frokostery I.mai, satsjer og annen kultur som fremmer politikken i mobiliseringa? Hva med ei I.mai lokalavis som komiteen ga ut hvis vi ikke når alle med munn-til-munn metoden?

Styret må bearbeide dette opplegget før det diskuteres i laget. Sånn som det står her, blir det alt for stort og omfattende. Fristen for lagsdiskusjonene er seinest 3.mars.

Innen påskedag april må komiteene være i full gang og parolediskusjoner ol. i sving. Før påske er det bra å få nødvendige tilslutninger fra almannester, elevråd oa. organer som vi ønsker skal slutte opp om toget. Etter påske er det siste innspurt - da må det være tilrettelagt med underskriftskampanjer, fester, siste grundige diskusjonsrunder med tvilere osv. Dette kommer vi tilbake til med ideer. ~~na~~

FRAM FOR EN SEIERRIK 1.MAI !

TREKK MANGE NYE FOLK MED I I.MAITOGENE!

LA I.MAI-ARBEIDET BLI ET GJENNOMBRUDD I KAMPEN FOR ET STERKT STUDENTFORBUND!

Statens utdanningspolitikk: hva må gjøres ?

6 TESER OM STATENS UTDANNINGSPOLITIKK OG HVA SOM MÅ GJØRES.

Dette er ei foreløpig sammenfatning av helgeseminarene for LNL-, NSU-, FR- og SDHL-delegat er som blei holdt tidlig i januar i Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø. Sammenfattinga står for en persons regning. Den bør raskt diskuteres i storlagsstyrer, fraksjonsledelser og være studiemateriale for de ml-delegatene som skal på landsmøtene til de nevnte organisasjonene.

Bakgrunnsmateriale: Mao- Om motsigelsen, Om praksis. Studentene og den sosialistiske revolusjon. Stensil om statens utdanningspolitikk som seminardeltakeren i laget har. Lov om Lærerutdanning, med nytt reglement. Strukturkomiteens innstilling i Universitetet i Trondheim. Andre artikler og lover. KK nr 2,3,4 -74 om den økonomiske bakgrunnen for oljekrisa.

Bakgrunnen

På kort sikt har Staten store problemer. Folket reiser mot skatteplyndringa og prisstigninga (momsaksjonen o.l.). Vi har ei skattekrise. Samtidig intensiveres strukturrasjonaliseringa for å forhindre fall i profitttraten. Staten skal betale omlegginga for monopolene, bl a over trygdebudsjettet. I USA, England og Sverige er denne krisa først og fremst løst ved at staten bruker sparekniven overfor bl a trygdebudsjettene, og det blir arbeidsløshetskrise. Nedskjeringa av KUSs budsjetter, Dag Omh olts planer om ytterligere reduksjoner av KUDs budsjett er et av mange forsøk på å løse denne krisa i Norge. Nedskjeringene er nødvendige og rammer bl a "framtidsskolene" - Distriktshøyskolene også, sjøl om Staten på sikt prioriterer disse skolene kraftig opp. Det er en motsetning mellom hva Staten ønsker og hva som er mulig.

Omlegginga av produksjonen skjerpes bl a av utsiktene til feite oljeinntekter fra Nordsjøen om 10

års tid. Arbeiderbladet antyder 10-15 milliarder kroner i Statlige inntekter. Tilgang på arbeidskraft av kvalifisert type avgjør bl a hvor mye det er lønnsomt å investere i Norge av disse penga. Ei antydning - 6 milliarder investert i Norge krever 60 000 nye arbeidere for at profitten av investeringene kaster mer av seg enn å investere i utlandet. Det stiller mengden av kvalifisert arbeidskraft som et viktig problem for monopolene og Staten i tida framover.

Konsekvenser for utdanninga

Vurderer vi Statens behov og angrep mot oss, følger de disse hovedlinjene:

+Ned med studietida - ikke noen forlengelser!

2-årige yrkesretta studier prioriteres langt over "tradisjonelle universitetsfag". DH-ene får bl a ikke utvide utover 2 år med få unntak. Adjunktkompetanse i ungdomsskolene med 4 år (4½ år på Universitetet) endres ~~med~~ til 3-årig lærerskole i de nye pedagogiske høyskolene (Lov om Lærerutdanning). Ny cand.mag.-ordning på Universitetet foreslått. Pensumendringer for at de oppgitte tidsrammer på grunn-, mellom- og hovedfag skal følges på Universitetet i Oslo. Nedleggninga av sosialskolene (3-årige) til fordel for DH-opplegg (2-årige) eller andre korttidige løsninger med kurs for kommuneansatte osv..

+Nedskjering av budsjettet.

Siste statsbudsjettene. Ytterligere nedskjeringer på 30 mill. på 74-budsjettet.

+Mer allsidig arbeidskraft.

Lærerutdanninga med ned til ukedagskurs i fag som seinere blir undervisningsfag. Får lærere med stor fagkrets, skarp motsetning til hva innholdet i undervisninga blir (Lov om Lærerutdanning).. Økonomisk/administrativ grunnutdanning på DH-ene og teknisk/

økonomisk utdanning på DH-ene får stor ve kt. "Livslang læring"-prinsippet hvor vi skal vekslle mellom utdanning og arbeidsliv. Målretter ei grunnutdanning mot et avgrensaa spesialområde i arbeidslivet. "Lavere grad av medisintutdanning" et eksempel.

+Bedre utnytting av undervisningsressursene.

Sankjøring av studentgrupper i grunnutdanninga på store forelesninger med audio-visuelle opplegg. Universitetet i Trondheim foreslått sammenslåing av NTH, Lærerhøyskolen og Universitetet i Trondheim med fellesundervisning for f eks medisinere og sivilingeniører i grunnutdanninga. Fysisk sammensmelting av DH-ene og de pedagogiske høyskolene åpner for fellesundervisning. Alt dette reduserer sjansen for fordypelse, studievelledning fra lærerne, sjølvvalgte deler av pensum.

1. Prisen pr studenthode - ikke minst med hensyn til utdanningstida - er den viktigste drivkrafta i utdanningspolitikken, og den største trusselen mot studentene.

+Kvaliteten politisk av arbeidskrafta.

Vekk med forpraksisen som gir s studentene bevissthet om de reelle problemene. (førskolelærerne, bibliotekarene, sosialskolestudentene) Bryt ned miljøet på lærerstedene, isoler studentene. Mammutforel esninger, lese hjemme, h ardt eksamenspress, splittende eksamenssystemer, skift studieplass ofte osv. Kutt ned pensum, vekk med valgfriheten, kjernegrunnfag, en ukers kurs på lærerskolene, sosialkurs på DH osv. Mot pensumendringer som svekker borgerlig indoktrinering.

Studentene har gått krøftig til venstre de siste åra. Å styrke denne utviklinga betyr å reise dem til kamp mot Statens utdan-

ningspolitikk nå. Å erstatte denne kampen med fagkritikk betyr at Staten om svært kort tid umuliggjør fagkritikk, umuliggjør å bruke faget i folketets tjeneste osv.

2. Fagkritikk som hovedsak er reformisme.

+Bedre kvaliteten på arbeidskrafta.

Omlegginga av industrien, økinga av byråkratiet i Staten og privat industri, rask øking av tallet på gymnasiaster, utbygging av ungdomsskolen, rehabilitering av arbeidskrafta som slites raskere er trekk i omlegginga med konsekvenser for utdanninga. J Kapitalintensiv industri krever teknikere, økonomer på et mellomtrin mellom NTH og teknikkern, mellom NHH/sosialøkonomi og grunnutdanning på gymnasst. Økonomi/administrasjon viktig på DH -ene. Helsearbeidere mellom leger og sjukepleiere. Dette må drøftes grundigere, vi trenger mer materiale her.

+Splitt og hersk.

DH-ene som kile mot universiteter, sosialskoler, spesialskoler blant Ottosenkomiteens viktigste seire. Nå splittes DH-studentene mot andre grupper i spørsmålet om kompetansen DH-studiet skal gi. Brukes som spyddod mot f.eks. Historisk/Filosofisk fakultet ved Universitetet i å få inn vektall. God styring over DH-ene gir muligheter til å få gjennomført reaksjonære reformer på U niversitetet hvor de har dårlig styring. Lærerskolestudenter brukes mot universitetsstudenter i spørsmålet om lærerutdanninga (hvem går 4½ år på Universitetet når 3 år på lærerskolen gir samme kompetanse? Eller 6-7 år på Universitetet for å bli lektor hvis 4½ år i kombinasjon med lærerskoler klarer seg? Lov om lærerutdanning.) Sosialskolestudenter og DH-studetner splittes på samme måte.

18 — interessekamp

En annen viktig motsigelse. Statens krav om mer effektiv "samfunnsnyttig" utdanning "for å redusere skatten" brukes for å sp splitte studentene fra resten av folket. Splitten kan brukes til å gripe kontrollen direkte ved f.eks. programbudsjettering (budsjetter der Staten får legge opp detaljplaner i motsetning til rammebudsjetter hvor skolen sjøl bestemmer innholdet). Akademisk

arbeidskraft kan "forårsake" arbeidsløshet for andre. Skatteplyndringa, sparekniven på budsjettet rammer alle grupper av det arbeidende folket. Økt økonomisk og faglig press på studenter kommer ikke det arbeidende folk til gode.

Krav om bedre og lengre DH-undervisning, eventuelt seinere sidestilling med andre skoleslag. Bedre og mere pedagogikk og metodikk på universitetene. Nei til 5 og L-vekt tall på lærer-skolene.

3. Styrk enheten i studen tenes og folkets rekker.

+Politisk kontroll.

For å gjennomføre planene på kort og lang sikt, må Staten ha kontroll over skoleslaga. Formelt har Staten diktatorisk myndighet over de pedagogiske høyskolene, distrikthøyskolene, sosialskolene og mange mindre skoletyper gjennom departementsoppnevnte råd etter korporativt mønster. Staten mangler den direkte styringa med bl.a. universitetene. Den akademiske friheten eller borgerlige demokratiske rettigheter som universitetene har hatt fra en helt annen periode, brukes nå mot Staten (Ottosenkomiteen). At de har fått deler av universitetsledelsene på sin side i f.eks. lukkingssakene, strukturkomiteen i Trondheim o.l. bygger på falske løfter om bl.a. styrking av hovedfaga, (jfr. Omholt om innstramning av hovedfaga), mere bevilgninger når det er blitt "ordna forhold" osv. Alli-

anser er midlertidige, mange av disse folka i universitetsledelsene har objektivt interesser av å stå sammen med studentene og resten av lærerne.

Ved siden av alliansen, bruker staten detaljstyring av bevilningene som kontrollmiddel mot universitetene. Å få "folkevalgte" råd, korporative råd på universitetene setter studen tenes og lærernes mulighet for kamp et langt skritt tilbake. På skoleslag der det allerede er korporative råd, ønsker Staten lengst mulig å gi skinn av demokrati. Det skjer gjennom byråkratiske valgte råd på hvert skolested som har liten reell myndighet og som kan fratas all myndighet om de blei forsøkt utvikla til kamporganer.

4. Still demokratiet sentralt i kampen. Utbygg demokratiet på grunnplanet. Avslør skinn demokrati, eventuelt ved å delta i skinn demokratiske organer. For-svar de borgerlige demokratiske rettighetene vi har.

Hva må gjøres?

Hvor viktig er interessekampen? Jfr forslaget til beretning. Med utgangspunkt i at beretninga er riktig, må studentforbundets medlemmer og forbundet som helhet stille kampen mot Statens utdanningspolitikk som den alment viktigste oppgava en god stund framover.

Som resultat av omdanninga har vi den styrken at politikken kan diskuteres og utvikles sammen med massene i forbindelse med faga (bruk f.eks. kollokvier og klassasammenkomster), velferdsorganisasjonene, miljøene på skolene osv. Dette er viktig for å sikre en riktig politikk i svar med massenes interesser og en av de beste måtene å propagere politikken på (munn til munnmetoden). Det er bl.a. med på å sikre at vi tar utgangspunkt i de nære behov folk har, f.eks hardt eksamenskjør, dårlig un-

dervisningstilbud og reiser lokale kamper som er drivkrefter i landsomfattende, sentrale aksjoner om samlende krav.

=====

5. Reis lokale kamper raskt!

=====

Hva er de viktigste hindringene for å komme igang?

For å få tak på den lokale situasjonen, for at medlemmene er i stand til å drive en bevegelse framover, må laga diskutere interessekampen på et møte. Det er ikke nok å peke ut en "ekspert" og tru at saka er i gode hender.

Det er bare oss som har ei riktig analyse av Staten som redskap for monopolene. Bare vi kan bruke den dialektiske materialismen som rettesnor når vi stiller opp de ulike mottagelsene som vi må løse, stille masselinja i ledelsen for arbeidet. Ingen andre har en organisasjon bygget for kamp som gjør at vi kan slå som en knyttneve. Sjølsagt skal vi ha med opportunistene igSV og andre på lærestedet. Men ikke på en sånn måte at de hindrer oss i å mobilisere massene og reise dem til kamp. Mange steder må vi uten tvil kjempe mot opportunistene som er defaitister, som velger å dyrke bøkene framfor å ha teorien som rettleiing i kamp, som til og med mener at hardere undertrykking bevisstgjør og derfor ikke vil slåss. Derfor er det avgjørende at vi diskuterer situasjonen på lærestedet kollektivt og oppnår enhet på en politikk og framgangsmåte som hele laget setter ut i livet. Lagstyret må være drivende i å reise problemer og å løse dem.

=====

6. Uten at kommunistene tar initiativet, blir det ikke reist kamp mot Statens utdanningspolitikk.

=====

Blant gymnasiastene var det opportunistene som mente at massene ikke ville slåss mot den 30-timers uka Gjerde la opp til. Massene vist seg bedre enn SFU-ere i NGS sentralstyre og enkelte i

lokale SFU-ere, som først ikke trodde folk ville slåss, og som i neste omgang ikke hadde så godt tak på virkeligheten at de klarte å avsløre Gjerdes taktikk.

Også blant studentene kom defaitismen til uttrykk etter statsbudsjettaksjonen i -72, og etter at loven om Lærerutdanning påserte i fjor vinter. Også blant ml-ere var det en tendens til å moralisere over massene.

Vær på vakt mot defaitismen!

Den kan skjules i ei fagkritikklinje, i treghet med å sette i gang.

Til slutt:

Statens angrep er mangfoldige og systematiske. For hver lov som vedtas, for hvert skritt som tas for å sette dem ut i livet svekkes på et vis våre muligheter for å reise kamp seinere. Staten har kort tidsperspektiv på mange av planene sine, den økonomiske krisa kan skjerpe angrepet ytterligere. Det vil være avgjørende for studentenes tillit til kommunistene om vi står konsekvent mot ei sånn forverring eller ikke. Den kommunistiske masseorganisasjonen Studentforbundet har mål av seg til å bli, kan langt på vei bli en realitet om vi stiller oss i spissen for denne kampen.

REIS KAMPEN LOKALT MOT STATENS
UTDANNINGSPOLITIKK!

FRAM FOR EN KOMMUNISTISK MASSE-
ORGANISASJON FOR STUDENTER!
Gjert.

Nå kommer avisa...

andre) å skrive til avisa, lage innlegg, lokalt stoff, reprotasjer, teoretiske artikler, små og store notiser fra hele landet. Vi vil ha en landsomfattende avis - da må vi ha stoff fra hele landet. Små nyheter kan være store - husk det!

Men heller ikke dette er nok! Vi tror ikke på det spontane, uorganiserte tilfeldige initiativ - dette må inn i organiserte former. Hvert enkelt sted må ha en eller flere personer som her avisa som hovedoppgave (etter styrke), disse fungerer som kontakter for redaksjonen. Større steder må nedsette en småredaksjon som oppsummerer den lokale aktivitet og intiviativ og deltar i utforminga av avisas redaskjonelle linje.

Vær dristig - vær konkret.

TIL SLUTT.

La oss slå fast en gang for alle: Den nye langsommfattende kommunistiske studentavisa er medlemmassenes eget verk.

Diskuter - konkretiser - og organiser.

Alle lag må sende inn realistiske (les dristige) salgskvoter for sitt lærested.

Sitter du på en ide - liten eller stor - nøl ikke med å sende den inn til oss. Bare en ide fra hvert medlem - hvilken idebank!

Send alt til:

Rød Ungdom, v/studentutvalget,
Boks 33, Tåsen, Oslo 8

red.

1. MAI :

BRATTELI PÅ VEG FRA
YOUNGSTORGET 1974 ?